

[Glønborg]

mindelighed til at prøve at se arbejdsløsheden fra en ny vinkel med større vægt på solidaritet mellem dem, der har arbejde, og dem, der er uden arbejde. Der må sættes mere ind på en omfordeling af arbejdet og på øget uddannelse, ligesom vi må lære at se på samfundsnyttigt arbejde, der er ulønnet, som værende lige så værdifuldt som lønarbejde. Jeg tror, vi har gjort mange mennesker ondt ved kun at regne det arbejde for nyttigt, som man modtager penge for.

Da dansk produktion set i verdensperspektiv er meget lille, må vi jo sige, at vores arbejdsløshed er et problem, som vi danskere selv har skabt ved vort overforbrug. Vi har sat arbejdstiden ned – desværre – ud fra en naiv betragtning om, at hvis vi satte arbejdstiden ned, kunne der komme flere i arbejde. Men man glemte, at samtidig med at vi satte arbejdstiden ned, satte vi reelt arbejdslønnen op, og derfor blev der naturligvis ingen nye arbejdspladser ud af det. Vi burde faktisk, hvor paradoksalt det end lyder, have sat arbejdstiden op og lønnen ned – se, det ville have hjulpet. Vi har givet erhvervslivet byrder, hvor vi burde have fjernet dem.

Kristeligt Folkeparti vil arbejde for, at hverken den enkelte eller samfundet indretter sig på varig arbejdsløshed. Den teknologiske udvikling går nu i retning af produkter og produktionsmetoder, der er mere miljørigtige, og vi skal være med til at præge denne udvikling og udnytte vores muligheder for øget beskæftigelse på dette område. Det vil kræve markante holdningsændringer hos arbejdsmarkedets parter og politikere at afskaffe arbejdsløshed. Der bliver behov for nytænkning og handling baseret på ægte solidaritet.

Ud fra den aktuelle økonomiske og arbejdsmarkedspolitiske situation skal jeg komme med 10 forslag, som vi vil lægge på bordet som vores bidrag til dette. De tre første har også været nævnt af andre, men jeg nævner dem igen for at tilkendegive vor tilslutning, fordi vi anser dem for vigtige. De tre næste er til gengæld vores solobidrag, og jeg håber, at man vil være opmærksom på dem, men også på de tre første, fordi jeg anser dem for at være vigtige.

Vi vil gerne tilkendegive som det første, at en anden fordeling af finansieringen af arbejdsløsheden er nødvendig. Den må i højere grad finansieres af de parter, der har indflydel-

se på antallet af arbejdsløse, og det kan vi lige så godt erkende, at det har de for arbejdsmarkedets overenskomster ansvarlige parter, altså begge sider, plus det offentlige.

Vi foreslår en dagpengeordning, hvor stat og arbejdsgivere hver dækker en tredjedel af dagpengeudgifterne og lønmodtagerne den sidste tredjedel, men hvor den enkelte lønmodtager også får mulighed for at forsikre sig til en højere dagpengeydelse end den, der er standard. Denne ændrede finansiering skal naturligvis ikke gennemføres i ét spring, men må gennemføres trinvis. Men vi angiver retningen.

I forlængelse af de indledende betragtninger, jeg havde om større solidaritet mellem os, der har en indtægt på grundlag af et arbejde, og så dem, der er ramt af arbejdsløshed, vil jeg sige, at jeg mener, det er rimeligt, at alle, der er i arbejde, er med til at betale. Derfor er vi helt med på indførelse af obligatorisk arbejdsløshedsforsikring for alle erhvervsaktive. Men samtidig skal man naturligvis give mulighed for at oprette alternative arbejdsløhedskasser uafhængigt af bestemte faglige organisationer. De kan jo eventuelt oprettes i statslig regi.

Det tredje punkt er, at der i tilfælde af en længere arbejdsløshedsperiode skal tilbydes og ydes samfundsnyttigt arbejde, så ingen skal opleve dette: Du kan bare få nogle penge, men vi har ikke brug for din indsats på nogen som helst måde.

Så vil jeg nævne tre forslag, som er vores solobidrag. Og det er naturligvis ingen overraskelse, at det også er noget, som berører familien.

Det fjerde punkt er, at vi anser det for meget væsentligt, at alle får ret til deltidsarbejde, hvis de har små børn. Så kan vi fra samfundets side supplere med en ydelse, som kan svare til højeste dagpengesats – op til 10 timer ugentlig – og denne ydelse skal betinge, at forældre afstår fra at benytte en fuldtids institutionsplads. Jeg skal ikke på grund af den begrænsede tid gå i enkeltheder med dette forslag, men blot klart bebude, at vi om kort tid fremsætter et konkret lovforslag om dette.

Som punkt 5 vil jeg nævne mulighed for deltidsarbejde for alle uden lønkompensation, men med samme ansættelsesrettigheder som fuldtidsansatte. Vi tror, at en lang række mennesker frivilligt vil gå ned i arbejdstid, hvis blot vi kan få fjernet de stive regler, som ofte forhindrer det.